

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-3 У. 12703/12
Дана 13.03.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу судија: Сузана Гудураш, председник већа, Станимирка Лаловић и Гордана Сукновић Бојација, чланови већа, чланови већа, уз учешће судског саветника Татјане Лончар, као записничара, одлучујући по тужби тужиоца [REDACTED]

[REDACTED] против тужене АДМИНИСТРАТИВНЕ КОМИСИЈЕ ВЛАДЕ, ради поништаја решења 14 број 031-4088/2012-002 од 06.09.2012. године, уз учешће заинтересованог лица [REDACTED]

[REDACTED] у предмету оглашавања ништавим жига, након одржане усмене јавне расправе на дан 11.03.2015. године, у присуству пуномоћника тужиоца и пуномоћника заинтересованог лица и одсуству уредно позваног туженог, у нејавној седници већа, одржаној дана 13.03.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова спора.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Завода за интелектуалну својину бр. 61920 Ж-(2010-1802) од 05.03.2012. године, којим је усвојен предлог предлагача [REDACTED] поднет дана 25.11.2010. године, за оглашавање ништавим жига бр. 61920 у речи (Штрудла благо Бисерног острва-трајни колач са воћним пуњењем) регистрованог 19.11.2010. године на име [REDACTED]

[REDACTED] за робу у класи 30: штрудле са смоквом.

У тужби поднетој Управном суду дана 04.10.2012. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа из свих законских разлога. Наводи да првостепени, а ни тужени орган, нису омогућили тужиоцу да се изјасни о наводима "Меделе" из одговора на жалбу, а поготово не о наводима и новим доказима које је другостепени орган оценио као детаљно образложене. Истиче да је тужени пропустио да помене и трећи доказ који је тужилац изнео у прилог мишљења да се ради о два потпуно различита жига, а то је пресуда Привредног суда у Зрењанину број П 490/2011 од 29.05.2012. године, која је потврђена пресудом Привредног апелационог суда ПЖ 7365/12 од 08.08.2012. године. Како је примерак ове пресуде достављен туженом органу уз поднесак од 23.08.2012. године тужени орган овај поднесак у образложењу

оспореног решења није ни поменуо, а исти је од значаја за правилност утврђеног чињеничног става. Стога је другостепени орган противно начелу истине, неправилно и непотпуно утврдио све чињенице и околности од значаја за доношење законитог и правилног решења. Тужилац сматра да је поступљено противно одредби члана 10. истог закона, али је са друге стране, комисија погрешно навела датум регистрације жига 61920 и непрецизно навела да је жиг 61920 жиг у речи, а не сложени жиг које тужени орган правда очигледном грешком у куцању решења, а не погрешно утврђеном чињеницом, док пуномоћје "Меделе" сматра генералним пуномоћјем, иако на самом пуномоћју није никаде наведено да је то генерално пуномоћје, што је противно члану 51. Закона о општем управном поступку. Додаје да је поднео притужбу директору Завода за интелектуалну својину и тражио вршење надзора над првостепеним поступком који је претходио доношењу побијаног решења, као и над још четири друга поступка које "Медела" води против тужиоца пред Заводом за интелектуалну својину за поништај четири друга жига, чиме се врши очигледна злоупotreba процесних права и шиканирање тужиоца. Додаје да тужени није ценио навод из допуне жалбе од 24.04.2012. године о противречности диспозитива са образложењем, јер је првостепени орган ожалбеним решењем огласио ништавим тужиоучев жиг број 61920 због сличности са "Меделиним" жигом број 62262, док је само у образложењу навео да у односу на други жиг "Меделе" број 43914 не постоји сличност. На тај начин првостепени орган поступио је противно члану 198. ЗУП-а, о чему се тужени орган није изјаснио. Истиче да је тужени орган само констатовао да је првостепени орган исправно оценио да између два жига постоји сличност у смислу одредбе члана 5. став 1. тачка 9) Закона о жиговима, која би при њиховој употреби на тржишту могла створити забуну у промету и довести у заблуду учесника у промету, јер се ради о жиговима истог лица или лица која су економски повезана. При томе је Административна комисија само оценила као неоснован предлог тужиоца да другостепени орган преиспита слободну оцену првостепеног органа о сличности оспореног жига погрешно наводећи да је првостепени орган ценио укупне изгледе свих супротстављених жигова, те је у том смислу донео закониту одлуку. Међутим, супротно овоме говори одлука Привредног суда у Зрењанину који је правноснажно утврдио да на тржишту не може доћи до забуне употребом ова два жига, која се оба у виду паковања користе за означавање индустријске штрудле, те је одбио тужбени захтев "Меделе" у погледу утврђења дела нелојалне конкуренције. Првостепени орган је утврдио који су нединстктивни односно генерички елементи, али није утврдио који су то динстктивни елементи ова два знака, и зашто они нису уопште од значаја при оцени укупног изгледа супротстављених жигова. Тужени орган је уважио мишљење Завода без једног аргумента или ваљаног образложења зашто је мишљење Завода основано. Сматра да у побијаном акту није правилно примењен пропис и да је погрешно тумачена одредба члана 5. став 1. тачка 9) Закона о жиговима, па предлаже да суд након одржане усмене јавне расправе, у спору пуне јурисдикције, реши ову управну ствар тако што ће усвојити тужбу у целини и сам решити предметну ствар уз правилну примену материјалног права из члана 59. до 63. Закона о жиговима, а за случај да не прихвати захтев тужиоца за решавање у спору пуне јурисдикције, предлаже да суд усвоји тужбу, пресудом поништи другостепено решење и врати предмет на поновни поступак.

У допуни тужбе од 15.03.2013. године тужилац је доставио судске пресуде које се односе на утврђење повреде "Меделиног" жига и истакао да је Завод поступио противно својој методологији поступања у поступку за признање жига и у поступцима по регистрованим жиговима, јер се у овом предлогу ради о поређењу сложених жигова и то жигова који се састоје из речи и слике, при чему треба претходно утврдити који је елемент предметних знакова дистинктиван, како је упутство поменуте методологије. Приликом оцењивања укупног утиска треба нарочито имати у виду комбинацију боја и распоред дистинктивних елемената

коришћених у знаку. Завод је дао значај недистинктивним елементима а то није образложио, док је тужени незаконито нашао да није потребно испитивати такву одлуку Завода само зато јер је наводно цењен укупан изглед жигова. Међутим, тужени сматра да је неоснован предлог тужиоца да макар преиспита оцену првостепеног органа о сличности оспореног жига 61920 и жига предлагача 62262, без обзира што је Привредни суд у Зрењанину правноснажно утврдио да нису слична паковања штрудли смоква, нити су слична остала паковања "Житопрерадиних" штрудли са укусом јагоде, вишње и шљиве са "Меделиним" паковањима. Првостепени орган је нашао да вербализам "Благо бисерног острва" нема дистинктивна обележја, јер означава географско порекло производа, будући да је носилац жига из Новог Бечеја а Бисерно острво а не благо Бисерног острва, синоним за Нови Бечеј. Без обзира на овакав став, првостепени орган је у међувремену одобрио другу регистрацију "Житопреради" под бројем 64856 који представља вербализам "Благо бисерног острва" са графизмом ковчежића и класа жита.

У поднеску од 11.03.2014. године тужилац наводи да је сам Завод доношењем четири решења која се односе на исте странке оповргао изнети став Административне комисије, јер је заузео супротно становиште од становишта које је другостепени орган потврдио као исправно у побијданом решењу на четвртој страни, други пасус образложења, те да се решење број 990 број 2014/1042-ж-2011/27/63207 од 10.02.2014. године односи на жиг број 63.207 "Благо бисерног острва, штрудла смоква" а који у односу на предметни жиг број 61.920 "Благо бисерног острва, штрудла смоква" представља само посну интегралну варијанту "Житопрерадине" штрудле, па је Завод овим решењем нашао да жиг који је предмет оцене није сличан са "Меделиним" жигом чак ни у идејној концепцији. На овај начин тужени орган је демантован у свом правном мишљењу, па на основу свих досадашњих навода тужилац остаје при предлогу да суд након одржане расправе тужбу усвоји.

У поднеску од 18.06.2014. године, запримљеног у суд 24.06.2014. године, пуномоћник тужиоца доставио је оверене копије правноснажних решења Завода за интелектуалну својину којима су одбијена три предлога "Меделе" за оглашавање иштавим три жига тужиоца, које "Медела" сматра алтернацијом овде предметног жига број 61.920 Благо Бисерног острва штрудла смоква (граф.).

На одржаној усменој јавној расправи пуномоћник тужиоца истакао је да у свему остаје код поднете тужбе и навода из исте, а посебно упућује на наводе из поднеска од 18.06.2014. године, којим се указује да одлуке Завода засноване на доказима које је тужилац, као нове доказе, поднео уз жалбу у овој ствари и које су лаконски од стране другостепеног органа означени као ирелевантни, и нису посебно цењени. Сматра да је тужени морао да образложи зашто сматра да су ови докази ирелевантни. Посебно истиче да је идејно решење за исту варијанту ових штрудли и то посне штрудле,стало на снази, па сада тужилац има ситуацију да за штрудле са воћним пуњењем – смоква је жиг оглашен неважећим, док је за посну варијанту жиг важећи. Остаје код предлога да суд одлуку донесе у спору пуне јурисдикције, односно да поништи оспорено решење и врати туженом на поновно одлучивање, као и код предлога за накнаду трошкова спора.

У одговору на тужбу тужени орган је навео да су нетачни наводи тужиоца да је тужени противно одредби члана 8. и 10. Закона о општем управном поступку пропустио да у оспореном решењу оцени све наводе жалбе, јер је првостепени орган са првом допуном жалбе која је садржала нови доказ – изјаву аутора дизајнера амбалаже Деана Вранића поступио у складу са одредбом члана 222. став 3. Закона о општем управном поступку, тако што је примерак жалбе и прве допуне жалбе доставио подносиоцу предлога о коме се исти изјаснио

поднеском од 26.04.2012. године, па закључује да су нетачни и неосновани наводи тужиоца да је поступљено противно начелу саслушања странке. Такође тужени наводи да су нетачни наводи тужиоца да другостепени орган није ценио наводе из друге и треће допуне жалбе, јер је првостепени орган и ове допуне доставио другостепеном органу ради улагања и придрживања већ достављеној жалби и првој допуни жалбе, то јест списима предмета, а тужени је увидом у другу образложену допуну жалбе и достављену пресуду Привредног суда у Зрењанину од 29.05.2012. године оценио да наведена пресуда није релевантан доказ, што је и навео у образложењу оспореног решења, а исти наводи важе и за трећу допуну жалбе о којој се тужени takoђe изјаснио. Истиче да је ценио неоверену изјаву аутора дизајна амбалаже и неоверену копију решења Скупштине општине Нови Бечеј број II 02-330/1/2012 од 30.03.2010. године о давању сагласности [REDACTED] на употребу назива "бисерно острво", али да је сматрао да нису од значаја за доношење одлуке у предметној управној ствари. Увидом у списе тужени је утврдио да је адвокат Драгољуб Ђосовић пуномоћник предlagача "Меделе" у свим стварима интелектуалне својине по генералном пуномоћју чији се оригинал налази у предмету број 44414. Наглашава да је првостепени орган закључком од 27.07.2012. године извршио исправку грешака у оспореном решењу брисањем речи "у речи" и исправком датума 19.11.2011. на 19.11.2010. године. Додаје да је предмет тужбе у поменутој пресуди Привредног суда у Зрењанину повреда жига предlagача број 43914 и извршена нелојална конкуренција од стране противника предlagача који није био предмет поступка оглашавања ништавим оспореног жига, а предмет овог поступка је жиг предlagача 62262, те стога наведена пресуда није била од значаја за одлучивање у поступку по жалби. Наглашава да је у образложењу оспореног решења образложио зашто сматра неоснованим предлог тужиоца да преиспита слободну оцену првостепеног органа о сличности оспореног жига број 61920 и жига 62262. Из свега описаног тужени сматра да су наводи тужбе неосновани, па предлаже да суд тужбу одбије као неосновану. На одржану усмену јавну расправу тужени орган није приступио, одлагање није тражио, изостанак није оправдао.

Заинтересовано лице је у одговору на тужбу навело да закон не прописује обавезу да се одговор на жалбу доставља жалиоцу, па због тога нису повређена права тужиоца предвиђена чланом 9. Закона о општем управном поступку, јер тужени орган није био обавезан да даје могућност изјашњавања на одговор заинтересованог лица на жалбу. Сматра да је тужени правилно поступио, те су наводи тужиоца о повреди правила учешћа у поступку неосновани. Истиче да докази који је приложио тужилац нису правно релевантни, а из разлога што је једино тужени орган био надлежан да изврши класификацију односно правну квалификацију приложених жигова који су предмет оцене, док решење Скупштине општине Нови Бечеј као доказ није од значаја из разлога што је жиг тужиоца број 61920 оглашен ништавим због сличности са жигом заинтересованог лица број 62262 у свом укупном изгледу, а не због назива "Бисерно острво" који иначе није доминантан елемент жига тужиоца. Напомиње да закон не даје право на регистрацију и заштиту жигом знаку чију је употребу одобрио било који други орган надлежан за коришћење неког појма, па се стога не може установити у чему се састоји правни значај таквог доказа у поступку одлучивања по жалби тужиоца. Пресуда Привредног суда у Зрењанину број II 490/2011 такође није од значаја у овом поступку из разлога што се односи на жиг 43914, а не на жиг 61920. Додаје да је неоснован навод тужиоца о погрешном навођењу датума регистрације предметног жига, јер је првостепени орган одмах након доношења оспореног решења донео закључак о исправци грешке. Наводи у погледу уредности пуномоћја пуномоћника заинтересованог лица неосновани су из разлога што је пуномоћник у првостепеном поступку поднео пуномоћје за заступање које, као пуномоћник заинтересованог лица, има у предметима пред Заводом за интелектуалну својину, као и у вези са свим споровима у вези са тим предметом. Неосновани су и сви наводи у погледу противречности

диспозитива са образложењем оспореног решења, јер првостепени орган у диспозитиву оглашава ништавим жиг број 61920 без навођења основа за исто, а у образложењу наводи да је таква одлука резултат постојања сличности тог жига и жига заинтересованог лица број 62262, што је довољан разлог за оглашавање ништавим жига, сходно члану 5. став 2. тачка 9. Закона о жиговима. Из свега наведеног, по мишљењу заинтересованог лица, произлази неоснованост навода из тужбе, па предлаже да суд тужбу одбије у целости. Пуномоћник заинтересованог лица је на одржаној усменој јавној расправи поновио наводе из одговора на тужбу, придружио се у свему одговору туженог од 15.11.2011. године и навео да сматра да докази достављени од стране тужиоца упућују на разлике, а не на сличности, што је битно приликом одлучивања о сличности жига. Посебно указује на чињеницу везану за несавесност тужиоца, јер сматра да се не могу поредити етикете, на чему тужба инсистира, већ само однос између ранијег и каснијег жига. Предлаже да суд прибави и изврши увид у спис Привредног суда у Зрењанину, јер се из истог види да је директор тужиоца био директор овде заинтересованог лица, те да су етикете направљене код тужиоца који је нови послодавац директору који је био директор овде заинтересованог лица.

Оцењујући законитост оспореног решења, у границама захтева из тужбе, у смислу одредбе члана 41. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09) ценећи наводе тужбе и одговора на тужбу и целокупне списе ове управне ствари, Управни суд је нашао да је тужба неоснована.

Према стању у списима, заинтересовано лице „Медела“ А.Д. Кондиторска индустрија из Врбаса, поднео је предлог за оглашавање ништавим жига бр. 61920 у речи „Штрудла благо Бисерног острва-трајни колач са воћним пуњењем смоква-три смокве једна пресечена на пола, класје жита, штрудлица, за робе у класи 30: штрудле са смоквом, због битне сличности (у смислу одредбе члана 5. став 1. тачка 9) Закона о жиговима), са жигом бр. 43914 „Штрудле Медела колач са воћним пуњењем-(граф)“ за робе у класи 30: посластице и са знаком из пријаве бр. Ж-2010-1562 „Медела штрудле колач са воћним пуњењем-жито, лист смокве, три смокве“ са правом првенства од 17.09.2010. године, регистрованог 28.01.2011. године под рег.бр. 62262 за робе у класи 30: колач са воћним пуњењем. Првостепени орган је, након спроведеног поступка, у којем је омогућио учешће странкама и изношење чињеница од значаја за решавање ове управне ствари, као и изјашњавање тужиоца као носиоца предметног жига о поднетом предлогу, с позивом на одредбу члана 5. став 1. тачка 9) Закона о жиговима утврдио да између жига овде заинтересованог лица бр. 43914 и спорног жига не постоји сличност у односу на распоред боја и графичких елемената у мери да постоји вероватноћа да због те сличности настане забуна у релевантном делу јавности, која обухвата и вероватноћу довођења у везу тог знака са раније заштићеним знаком, али да се између жига бр. 62262 и 61920 ради о битно сличним знацима, за битно сличне производе. Закључујући да постоји вероватноћа да ће због те сличности настати забуна у релевантном делу јавности, у време регистраовања жига бр. 61920 нису испуњени услови за признање предвиђени законом, па је првостепеним решењем огласио ништавим решења о признању жига број 61920, на основу одредаба члана 59. став 1. Закона о жиговима. Тужени орган је, одлучујући по изјављеној жалби тужиоца, исту одбио, налазећи да је Завод за интелектуалну својину правилно утврдио чињенично стање и правилно применио одредбе Закона о жиговима када је усвојио предлог овде заинтересованог лица, као предлагача за оглашавање ништавим жига бр. 61920.

Одредбом члана 59. став 1. Закона о жиговима („Службени гласник РС“, бр. 104/09), прописано је да се решење о признању жига може огласити ништавим, у целини или само за неку робу, односно услуге, ако се утврди да у време доношења решења нису били испуњени

услови за признање жига предвиђени овим законом. Одредбом члана 5. став 1. тачка 9) истог закона прописано је да се жигом не може заштитити знак који је истоветан раније заштићеном знаку другог лица за сличну врсту робе, односно услуга, или сличан раније заштићеном знаку другог лица за истоветну или сличну врсту робе, односно услуга, ако постоји вероватноћа да због те истоветности, односно сличности настане забуна у релевантном делу јавности, која обухвата и вероватноћу довођења у везу тог знака са раније заштићеним знаком.

Правилно је, по оцени Управног суда, поступио тужени орган када је одбио жалбу тужиоца, против решења којим је усвојен предлог овде заинтересованог лица за оглашавање ништавим решења о признању жига, налазећи да је правилно утврђено да је предметни жиг испуњавао услове за заштиту у време регистровања, који услови су прописани одредбом члана 5. став 1. тачка 9) Закона о жиговима. Тужени је на правилно утврђене чињенице, правилно ценио испуњеност услова за оглашавање ништавим предметног жига. Правилном применом материјалног права тужени орган прихвата дато мишљење првостепеног органа који је исправно утврдио битну сличност роба у класи 30, али и да између предлагачевог жига бр. 43914 и спорног жига не постоји сличност у односу на распоред боја и графичких елемената, у мери да постоји вероватноћа да због те сличности настане забуна у релевантном делу јавности, која обухвата и вероватноћу довођења у везу тог знака са раније заштићеним знаком. Тужени је утврдио и да између жига предлагача бр. 62262 и жига тужиоца постоји сличност у укупном изгледу, идејној концепцији етикета које садрже исте графичке елементе представљене на битно сличан начин, јер је тужилац користио исте генеричне елементе, распоређене на исти начин, у комбинацији истих боја, на начин који тај знак чини битно сличним предлагачевом жигу у укупном визуелном утиску који оставља на просечног потрошача ове врсте производа.

Неосновани су тужбени наводи да првостепени, а ни тужени орган, нису омогућили тужиоцу да се изјасни о наводима "Меделе" из одговора на жалбу, а поготово не о наводима и новим доказима које је другостепени орган оценио као детаљно образложене. Ово стога што одредбама Закона о општем управном поступку није предвиђена обавеза достављања одговора на жалбу странци која је жалбу изјавила. У погледу навода тужиоца о пропустима туженог да помене и трећи доказ, пресуду Привредног суда у Зрењанину број П 490/2011 од 29.05.2012. године, која је потврђена пресудом Привредног апелационог суда ПЖ 7365/12 од 08.08.2012. године, овај суд указује да поменута првостепена пресуда Привредног суда у Зрењанину није од утицаја на правилност оспореног решења, јер се односи на жиг 43914, док је у предмету управног поступка било оглашавање ништавим жига бр. 61920. Неосновано тужилац оспорава приложено пуномоћје заинтересованог лица, будући да је према приложеим доказима у спису, пуномоћник Драгољуб Ђосовић, адвокат и регистровани заступник за патенте и жигове, овлашћен од стране заинтересованог лица да га заступа у предметима права интелектуалне својине, а оригинал издатог пуномоћја налази се у предмету првостепеног органа број 44414. Нису од значаја наводи тужбе да тужени није ценио навод из допуне жалбе од 24.04.2012. године о противречности диспозитива са образложењем, те да је првостепени орган поступио противно члану 198. ЗУП-а, будући да је првостепени орган огласио ништавим жиг број 61920 без навођења основа, док је у образложењу навео да је таква одлука резултат постојања сличности тог жига и жига заинтересованог лица број 62262, што је довољан разлог за оглашавање ништавим жига, сходно члану 5. став 2. тачка 9) Закона о жиговима. Неосновано тужилац тврди да је тужени орган уважио мишљење Завода без једног аргумента или ваљаног образложења зашто је мишљење Завода основано, будући да је у образложењу оспореног решења образложено зашто тужени сматра да између жига број 61920 и жига 62262 постоји сличност, која се састоји у сличности у укупном изгледу, идејној концепцији и истим графичким елементима етикете.

Тужилац није навео ниједну нову околност, нити пружио нови доказ, који би могао бити од утицаја на одлуку у овој управној ствари.

Одлучујући о предлогу тужиоца да суд реши ову управну ствар у спору пуне јурисдикције, Управни суд налази да није основан. Ово стога, што је оспорено решење правилно и на закону засновано, па нису испуњени услови за његов поништај, а тиме ни за могућност да овај суд, у смислу одредбе члана 43. став 1. Закона о управним споровима, пресудом реши ову управну ствар, јер је претпоставка за решавање у спору пуне јурисдикције претходна оцена суда да управни акт треба поништити, што у конкретној ситуацији није био случај.

На основу изнетих разлога, ценећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), одлучио као у ставу 1. диспозитива пресуде.

Суд је одбио као неоснован захтев за накнаду трошкова спора, ценећи успех тужиоца у овој управној ствари, и одлучио као у ставу 2. диспозитива пресуде, на основу одредбе члана 66., 67. и 74. Закона о управним споровима, сходном применом члана 151. и члана 153. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 и 55/14).

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 13.03.2015. године, III-3 У. 12703/12

Записничар
Татјана Лончар,с.р.

Председик већа-судија
Сузана Гудураш,с.р.

PC